

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Relationes De Gloriosa Morte Novem Christianorum
Iaponensium**

Pasio, Francesco

Moguntiae, 1612

Relatio De Martyrio. Trium Christianorum Iaponensium in Regno Firando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68461)

RELATIO DE
Martyrio.

Trium Christianorum Iapo-
nensium in Regno Fi-
rando.

YAMANDA locus est in insula
Ichizuchi, quæ in ditione est
Matzurafoim Reguli Firan-
densis grauis hostis, & persecutoris
Christiani nominis. in ea XVIII.
Kalend. Decemb. anno MDCIX.
Martyrium peregerunt tres Chri-
stiani honesto in ea insula loco ho-
mines, Gaspar, Ursula eius coniunx,
& Ioannes eorum filius.

Gaspar filiam suam Mariã in ma-
trimonium tradiderat homini pri-
mario, vt qui partem eius insulæ ad-
ministraret, sed ante alios idolorum
cæremoniis dedito. nomen ei erat
Condochisano. Is cum varia iniis-
set consilia, vt coniugem à Christi
fide abduceret, non dubitauit eti-
am pa-

am patrem rogare, vt idem puella
suaderet. At ille stultam Ethnici ho-
minis petitionem nec ad aures ad-
mittere, & filiam hortari, vt constā-
tem præstaret animum. Neque illa
sibi vnquam defuit, donec comper-
to, se citra Seruatoris nostri contu-
meliam, cum tali marito viuere non
posse, in paternam domum remi-
grauit. Condochisanus indignatio-
ne ob id excandescēs, vltimum ho-
mini familiæque eius exitium parat;
ergo per Bonzum quendam præci-
pue auctoritatis, qui cœnobium
quoddam regebat, Regulum Firā-
densem certiozem facit: non deesse
in Ichizuchi Christianos, qui, con-
tra ac ipse vetuerit, non modo hoc
nomen profiteantur, sed homines
quoq; Ethnicos ad suam persuasio-
nem conuertant. si inquiri iuberet,
vera ab se memorari comperturum.
Regulus negotium mandat huic ei-
dem Bonzo, deinde alteri cuidam
item Bonzo ex deterrima omnium
Iaponē.

MARTYRIB. IAPON. 113

Iaponensium sectarum, quã Yam-
buxi vocant, qui pactionibus cum
Dæmone infames, caua montium,
& densa siluarum incolunt. his ad-
didit eum, qui alterã insulæ partem
cum potestate gubernabat; cui no-
men Inouye Vmanoio. His impera-
tum vt Christianos de medio tolle-
rent. Igitur cognito Gasparem vna
cum familia Christi fidem profiteri,
atq; non multò ante tres infantes i-
nitiasse baptismo: esse quoque om-
nium Christianorum Ichizuchensi-
um facile principem, quippe qui ad-
mirabili quodam ardore pietatis
sermone de rebus diuinis habeat,
& festos ac ieiuniorum dies denun-
ciet: cuius rei gratia calendarium,
& varios libellos ad pietatem vtilis
in Iaponensẽ linguam conuersos si-
bi parauerit: his de causis hominẽ
cum Ursula coniuge, & Ioanne filio
occiderunt. Gaspar vbi se à Firan-
densi Regulo capitis condemnatum
audiuit, paullisper coram imagine
H Deipa-

Deiparentis Virginis comprecatus, vltro se ad Vmanoium Gubernatorem contulit, mori se paratum esse testatus. Euestigiò ad eum comprehendendum, & alligandū ab aliquot militibus concurrunt. quibus Martyr: Fratres, inquit, quādo Christiani nominis causa mihi moriendū est, vana est hęc vestra diligentia, & cautio, ignauissimus quīsq; , atque adeo puer, vestris in me partibus agendis par esse possit. Vincētus noctem vniuersam precando, seq; preparando traduxit. & Christianis, qui Gubernatoris iussu excubias apud eum agebant: Libentissimo, inquit, animo morior, & plenus spei, quod ad cælum sim peruenturus, qui ob professionem fidei Christianæ sanguinis ac vitæ iacturam faciam. Vestri verò me miseret, quibus in hoc mundo sit morandum. Institit Gubernatori, vt ad exemplum Seruatoris nostri, in cruce sibi emori liceret. Cum ille id negaret, quòd
neq;

MARTYRIB. IAPON. 115

neq; Regulus ita iussisset, neque in
ea insula cuiquam hoc supplicii ge-
nus decernere mos esset: at saltem,
inquit Gaspar, eo loco vitam depo-
nam, quo, antea ceptam persecutio-
nem, fixa crux erat, & maiores, ac
propinqui mei sepulti iacent. Post-
quam annuit Gubernator, cum i-
nibi esset vt exderetur, spacium Deo
se commendandi petiit, daturum
se deinde licitori signum, quod suum
esset faciendi. Paulisper submissis
genibus, & sublatis manibus preca-
tus, tempus esse innuit. Tum Gu-
bernator, quo honori eius magis
consuleret, sua ipse manu caput eius
ceruicibus abscidit. Idem, cum Bon-
zus Yamabuxi, vt in cadaueribus Ia-
ponii solent, acinacis sui in Gaspa-
ris corpore periculum facere vellet,
vetuit, & Christianis qui aderant, vt
corpus in veteri coemeterio, nostro
more, terræ mandarent permisit. E-
odem die, quo beatus Gasparis ani-
mus ad Deum profectus est, ex ædi-
bus

bus suis, in quibus capti tenebantur, Ursula, & Ioannes producti, supra quam credibile est, de hac sua felice sorte gaudio gestiebant. neq; agendis Deo gratias, quod eo honore se dignatus esset, ut eius causa vita priuarentur, exsaturari poterant. Cum autem lictores minarentur, nolle se eis vitam auferre, & accersitos esse dicerent à Governatore, ut, quod Gaspari fecisset, eorum necem exilio permutaret; Ambo enim uero Gasparem iam vita defunctum confirmare: nihil sibi antiquius esse, quam eum sequi, ac proinde flagitare, ut, ne Christiani nominis causa se perimere morarentur. Percussores in præsens quidem tacuerunt, sed cum progressi iter facerent, vnus militum ex improviso coortus semel Ursulã acinace ferit, qua plaga necdum extincta, procumbit in genua, & alteram opperitur, qua, Iesum & Mariam inclamans, occubuit. Ioannes qui aliquanto interu-

lo antecedebat, simulatque acinacem semel & iterum in matrem vibrari sensit, retrò flectit oculos, & ubi quid gereretur aspexit, & ipse submittit genua, atque, Iesu, & Maria clarè imploratis, vno ictu perimitur. Corpora, dum tempus sit ea in alium digniorem, & magis decentem locum transferendi, ante ipsorum ædes, sepulturæ tradita sunt. Deo laudes interea soluendæ, qui talem constantiam, animique fortitudinem fidelibus suis impertit.

Nangasachi VI.

Idus Mart. anno

MDCX.

FINIS.

H; FACVL